

ja ninnatargaks piddanud. Emmal agga olli suur rõõm, et poeg minniad maiase tahhab nõnda, ja liatagi nabre Katrinad, kelle õnnis emma temma tüdrutu-põlline sõbber olnud. Kosja wiinad said pääw pärrast Saani pääwa jodud, pulmad wiivisid ärra Mardi päini. Moorit olli wanna isä meele pärrast ja ta liitis poega, et ta ennesjelle hea abbigoje wõtnud. Rewwade, pärrast Jüüri pääwa ostis isä Hindrekulle ühhe tullusa poole adra lohha, kuhhu nüüd noored rahwas ellama lätsid. Aasta pärrast sedda nõndis noor perremees Rahha-laeno-kassa abbiga weel poole adra maad jure, nenda et temmal nüüd õige suur maiapiddaminne olli. Üks hõne sai pea teise järrele lohhen-datud, uus ello maia teisi paita illes raiutud, põllu aiad neste laodud, heinama krawid puhhas-tud, tannawad sillutud, nenda et üksli sedda lohha ennani ei tunnud. Liategi se uus ello maia, se olli küll õllest lattusega, agga kaks korsiinad sirrutasid omma walged terred läbbi õlge taewa poole, kuhhu suitsu ahjust wälja juhhatasid. Suured at-nad, kus noor perrenae walged kardinad liina modi pääwa warjus ette poonud, lätsid eemalt waeto, otsego mõisa hoonest. Toad ja lambrid ollid ka puhtad ja igga aasi ommas pärris paitas näitas wälja, mis mõnnus wallitsus perres olli. Ei linna koddanikku toad wõinud wiisakamad olla, egga su-rema hõlega korristatud, kui meie Katrina ello pait.

Maia ees olli weite roosi aed, kus leiksupu lilled ja roosid õitsefid; toa tagga olli launis rohho ja wiljapuu aed. Nüüd olles küll karta, et tallorah-was, kes ni uhkeste ellawad ja ni suurt illu tagga aiawad, põllo tööd alwats peawad ja Issandad ja Emmandad tahtwad olla, kes näppu märjaks ei julge tehha, egga selga wiitsi tummardada, et sirpi eht wiitadid lätte wõttaks; agga mitte nenda Hin-drek omma naesega. Nemmad ollid leige omma ollemisse sees täis tallopoiad, kes koidust ehha wal-geni põllul ja heina maal, lapsa ja rohho aedas mürrasid tööd tehha ja orjadelle nähha anda, luida innimenne omma palle iggi sees peab Jummal tahtmise järrele leiba sööma. Öhtu ja hommiku prulifid nemmad Jummal sanna, ja õppetasid ka omma lapsi, kellega Jummal neid õnnistand, lug-gema ja Jummal tahtmist tundma. Sellepärrast olli ka neil teel üks lahke ja rõõms südda, sest nemmad teggid tööd ja pallusid Jummalad, kes neile õune ja õnnistust jaggas, et nende töös hästi torda läks.

Lapsed wiidi, kui jesse wannundusels said, linna kooli, kus neid Salsa ja Wenne keelt rääkima ja kirjutama õppetati; ka rehlendamist ja leit tarkast, mis linna koolis õpetatse, said nemmad tundma, nenda et õige lust olli neid nähha ja nendega kooli asja ille rääkida. Agga kui lapsed nenda ollid wälja õppetatud, et isä mõistsid Salsa keele ra-